

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Archontio Presbytero. 166.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Paulo Diacono. 165.

Ardens ille verbi amator, Paulus, inquam, Apostolus, non modò aduersus se ipsum, aliòsque Apostolos sententiam fert, si quid nouarum rerum in Evangelica predicatione comminisci audeant, sed etiam aduersus Angelos, nec Angelos simpliciter, sed etiam de celo. Non quod iis, qui hoc facinus perpetrare nec vñquam ausi sunt, nec audebunt, contumeliam facere in animum induceret: verùm vt pestiferis dæmonibus fidei viam præcluderet, ne quando artepta occasione, vt Angeli, prædicationem euerterent. Quid enim, inquit, etiam si nos, aut Angelus de celo euangelizauerit vobis aliquid præter quād quod accepistis, anathema sit. Nam aliqui Angeli ex prædicationis securitate tantam voluptatem capiebant, vt is etiam, qui ad Cornelium missus fuerat, magistrum indicarit, non autem sibi ipsi docendi munus permiserit.

Archontio Presbytero. 166.

Christus, vir optime, hanc ob causam sc in paterna gloria venturum promisit, vt hæreticorum ora obstrueret, eorumque furorem & rabiem extingueret. Non enim dixit: in eadem gloria, qua Pater (ne hinc rursus diuersitatis cuiuspiam alicui suspicio iniiceretur:) sed, vt rem accuratiū exprimeret. In eadem illa venturum se esse affirmauit. Ex quo illud necessariō sequitur, vt vnam & eandem hanc esse existimemus. Quorum potrò vna & eadem gloria est, multò sanè magis vna etiam & eadem essentia. Quod si quis mihi diffidit, perpendat id quod dicturus sum. Nam si, vbi eadem essentia non est, gloria discriben reperitur (alia enim Solis gloria est, alia Lunæ, alia stellarum: stella enim à stella differt in claritate) quoniam tandem pacto ea essentiæ ratione inter se dissidere queant, quorum vna & eadem gloria est.

Παῦλος ἡ πρᾶξις τοῦ Ιησοῦ. 166.

O' Σφίππος τοῦ λόγου ἐρεψθε, Παῦλος, φημι, οὐτόφολος, οὐ μόνον καθ' ἑαυτοῖς οὐ τῷ ἄλλῳ τῷ ποσόλῳ φέρει τὸν ψήφον, εἰ τολμίσει καροτούμενος πάντα τῷ κηρύγματι ὀπίστοποι, ἀλλὰ καὶ ἀγέλων καὶ ὄχι ἀπλάδος ἀγέλων, ἀλλὰ τῷ οὐρανῷ οὐρανῷ, οὐκ ἐπένεις, οὐ σύνομος, οὐδεῖσας ταραχῆνος, τοῖς μήτε τε τολμήσαται, μήτε τολμησούται τὸ πάντα φέρει, ἀλλὰ τοῖς ἀλιτηριοῖς δώμασιν διπολέμου τὸν οἶδαν δὲ ξιοπίσιας, μήποτε ταραχαστοῖ λαζαντεῖς οὐκέτοις ἀνατρέψει τὸ κηρύγμα. Παῦλος, φησί, καὶ οὐδεῖς οὐκέτοις οὐχ θεοφόρος εὐαγγελίοντα οὐδὲ παρ' θεοφόροισά μεταβαίνειν, ανάθεμα ἔχει. Υπὸ τοῦ ιωνίου καὶ οὐκέτοις ἔχοντος τὴν ἀσφαλέστατὴν κηρύγματος, οὐ ποὺ οὐ ποσαλεῖς τοὺς Κορινθίους ἐμένειν τὸν διδάσκαλον, οὐχ' ἔαυτῷ τὸ φράγμα ἐπίτρεψεν.

Αρχοντίς πρεσβυτέρος. 167.

Ηὔσιος, ὁ Κέλπιος, οἱ Χειροὶ δὲ τῇ πατρὶα δέξῃ ἐπιμείλατο, τὰ τῷ αἵρετην ἐμφρεζούσα σόματα, καὶ τὸ λύτραιον τῷ οὐρανῷ σένεις, οὐδὲ γάρ δὲ ἐπειδὴ δέξῃ πιάντη, οἷα καὶ οἱ πατέρες τῷ θεολαγίᾳ πιάντες τὸν οὐρανόν παρείσανται, ἀλλὰ τὸ ἀποκριτικόν παρείσανται. Καὶ αὐτῷ φησίν οὐκέτι οὐδεῖς μίαν ἔναν αὐτῶν ομιλεῖσθαι, γε τὸν αὐτὸν, ἀν δὲ μία δέξια, πλλαδιαὶ πάλλον καὶ ηγετία. εἰ δέ πις ἀπίστεις ταπανίζεται τὸ λεχθιστόν μονον. εἰ γάρ ἔθαψεν θάνατον μία, οὐ φρονεῖ δέξια εἰσικεῖται, αὐλην γάρ δέξια ἕλεις, καὶ ἀλληλούδεξα σελινός, καὶ ἀλληλούδεξα ἀσέρων. αἴτιος γάρ δέξερος οὐδὲ φέρει δέξια. πῶς ἀν δέξια μία, διεθέσεις δέ τη ηγετία;